

SENTÈNCIA 24-96 DE 27 DE NOVEMBRE DE 1996

**Lesions doloses.- Conducció sota la influència de begudes
alcohòliques.- Error en l'apreciació de la prova.-
Infracció de norma penal substantiva.**

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts va dictar Sentència en data 23 de juliol de 1.996 en la Causa 117-4/96, amb la següent part dispositiva: "Fallem: que hem de "condemnar i condemnem Mohamed T. i M'HAMED O., com "autors responsables del delictes major de lesions doloses "de l'article 195 del Codi Penal i del delictes menor de "conducció sota la influència de begudes alcohòliques de "l'article 305, fent-se aplicació de l'article 53 del Codi "Penal, a la pena a cada u de VUIT MESOS DE PRESÓ FERMA, "suspensió del permís de conduir de QUATRE MESOS pel primer "i de VUIT MESOS pel segon, expulsió condicional per ambdós "i pagament de les despeses processals causades, sense que "hi hagi lloc de fer qualsevol pronunciament en concepte de "responsabilitat civil".

II.-RESULTANT: Que contra la Sentència abans esmentada s'interposà recurs de Suplicació pel Lletrat Jordi SEGURA COBO, en nom i interès de Mohamed T., el qual al·lega com a motius del recurs: l'error en l'apreciació de la prova i la infracció d'una norma penal substantiva per la seva indeguda aplicació (art. 3.5 i 3.7 del Decret de 13 de juliol de 1.990). En sosteniment del primer motiu del seu recurs reprotxa al Tribunal de Corts d'haver considerat com establerts els elements de fet següents:

-La trobada d'O., T. i N. a l'indret on es va produir la baralla va tenir lloc en circumstàncies confuses.

-La baralla entre O. i T. era acceptada i buscada pels dos homes que han manifestat una voluntat deliberada de ferir-se mútuament.

-O. va mossegar T. al llavi després que aquest li hagués donat unes ganivetades.

Afirma, al contrari, basant-se sobre diversos elements del sumari, enumerats i desenvolupats en el seu escrit de recurs:

d'una part que Mohamed T. va ser objecte d'una agressió deliberada de part de O. i N. que l'han buscat a la sortida del bar.

d'altra banda que les violències (tros de llavi arrencat i traces d'estrangulació) que li va fer patir O., individu més jove i de corpulència més forta que ell, van poder fer-li creure que es trobava en perill de mort,

finalment que els cops de ganivet donats per T. són posteriors a les violències exercides per O., al qual van ocasionar ferides lleugeres.

D'aquest fet estima que Mohamed T. va actuar en estat de legítima defensa en el sentit de l'article 2 del Codi Penal, cosa que l'exonera de responsabilitat penal.

Fa valer d'altra banda que el Tribunal de Corts, imposant a Mohamed T. una pena de quatre mesos de suspensió del carnet de conduir, no ha tingut en compte les circumstàncies particulars a la comissió del delictes de conducció sota la influència de begudes alcohòliques, és a dir: la necessitat pel recurrent de fugir i de dirigir-se cap al despatx central de Policia, on es va fer portar per un autostopista trobat alguns centenars de metres més lluny.

Per conseqüent demana l'absolució de Mohamed T. del delictes major de lesions doloses i la reducció a un mes de la mesura de suspensió del permís de conduir, infligit pel delictes menor.

III.-RESULTANT: Que també ha interposat recurs el Llettrat Arjan JETHANI ASWANI en nom i representació de M'Hamed O., al·legant com a motiu del recurs l'error en l'apreciació de la prova (art. 3.5 del Decret regulador d'aquesta instància de Suplicació). Contesta la decisió del Tribunal de Corts, que no ha tingut en compte els elements de fet i testimoniatges que permeten establir que M'Hamed O. es trobava en estat de legítima defensa, cosa que l'exempta del càrrec de violències exercides per ell, de tota responsabilitat penal.

Sosté a aquest efecte, basant-se sobre diversos elements de fet i declaracions exposades en el seu escrit

de recurs que Mohamed T., que havia sortit del bar quinze segons aproximadament abans d'O. i N., va esperar aquests darrers a proximitat del seu vehicle amb la intenció d'agredir-los; que, sense pronunciar una paraula, es va llençar sobre O., amb un ganivet a la ma; que amb aquell ganivet el va ferir diverses vegades; que la reacció violenta de O. fou un acte de defensa proporcionada a l'atac que patia, així com ho confirma la seva actitud després dels fets, que va consistir a agafar el seu vehicle per anar a denunciar aquests darrers als serveis de Policia, abans d'anar-se'n cap a l'hospital.

Demana per això que sigui reduïda a quatre mesos la mesura de suspensió del permís de conduir imposada a M'Hamed O. en repressió del delictes menor de conducció sota la influència de begudes alcohòliques, compte tingut de la necessitat, pel processat, d'assenyalar els fets a la Policia, i de l'estat d'alteració de les seves facultats mentals.

IV.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal demana la confirmació de la Sentència recorreguda, estimant que es tracta en aquest cas de violències recíproques.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que per retenir la culpabilitat dels dos processats el Tribunal de Corts ha considerat com provats els següents fets: "en data del primer de juny, "cap a les 21 hores, trobant-se M'hamed O. que anava "acompanyat de Boujemaa N. amb Mohamed T. en el Bar "On anem" de la Vila d'Encamp, van romandre junts unes "hores bevent una quantitat important de cervesa. No volent "pagar la seva part, Mohamed T. començà una discussió "en el curs de la qual Mohamed T. donà un cop de puny a "la cara de M'Hamed O.. El gerent del bar, familiar dels "dos, els demanà aleshores de marxar, cosa que va fer de "seguit Mohamed T.. Un moment més tard, van sortir "M'Hamed O. i Boujemaa N.. En circumstàncies "confuses, els interessats es tornaren a trobar tots tres "al costat de l'edifici del Comú d'Encamp. Mohamed T. i "M'Hamed O. es varen aleshores barallar, tirant-se l'un "sobre l'altre, i van caure tots dos a terra. En el curs de "la baralla M'Hamed O. va agafar pel coll Mohamed "T., el qual el va punxar amb un ganivet que portava i "això almenys sis vegades, mentre que O. va mossegar de "manera salvatge Mohamed T., arrancant-li una part del "llavi superior. La baralla es parà degut a la intervenció "de Boujemaa N.. La prova d'alcoholemia donà el

resultat "de 1,74g/l de sang per Mohamed T. i de 3,20g/l per "M'Hamed O.. Malgrat això, els dos processats agafaren "llur vehicle respectivament per anar vers el despatx de "Policia".

II.-CONSIDERANT: Que el fet justificatiu de defensa legítima, previst per l'article 2 del Codi Penal, suposa que sigui aportada la prova per aquell que la invoca d'una agressió actual i injusta, aquesta podent ser putativa, i d'una resposta necessària i proporcionada a l'acte d'agressió

III.-CONSIDERANT: Que per aquest cas n'apareix de les constatacions policiaques i dels testimoniatges recollits que, després d'una disputa verbal que va oposar O., N. i T. en un bar d'Encamp on havien consumit moltes begudes alcohòliques, T. donava un cop de puny a O., abans de sortir sol de l'establiment a la demanda del gerent per dirigir-se vers el seu vehicle; que N. i O. manifestaven la intenció de venjar-se i després abandonaven el seu projecte, i sortien, segons les declaracions del seu gerent, deu minuts més tard del bar per tornar al seu domicili; que arribats al nivell de l'edifici de l'Hble. Comú d'Encamp trobaren T. parat a proximitat del seu vehicle; que les declaracions confuses i contradictòries dels interessats i del testimoni N. no permeten determinar si aquell encontre fou fortuït, si T. va esperar O., o si aquest va seguir l'altre; que no són dilucidades les raons i circumstàncies exactes de la baralla que va oposar els dos homes, cadascun d'ells pretenent que l'agressió venia de l'altre. Cal doncs considerar que O. i T. s'han agredit mútuament i que han comès actes de violència recíprocs, l'origen dels quals s'ha de buscar en el consum inconsiderat de begudes alcohòliques i la conseqüència dels quals és de causar perjudici a l'ordre públic, afectant la seguretat de les persones. Que així, a falta d'establir l'un i l'altre que només va respondre a una agressió i sense que sigui necessari buscar si les altres condicions de la defensa legítima estan o no són reunides, ni T. ni O. tenen bases per tal de prevaler-se del fet justificatiu previst a l'article 2 del Codi Penal.

IV.-CONSIDERANT: d'altra banda que el fet d'haver estat a la vegada autor i víctima de violències greus, degudes a l'abús d'alcohol, el qual és un comportament voluntari i deliberat, no pot justificar de cap manera la conducció d'un vehicle en estat alcohòlic i la posada en perill dels altres usuaris de la carretera; que per això pot ser observat que les penes de suspensió del permís de

conduir, compte tingut de les grans taxes d'alcoholemia rellevades als processats, i dels antecedents judicials de M'Hamed O., ja condemnat per fets de la mateixa natura, estan lluny de ser excessives.

V.-CONSIDERANT: en aquestes condicions, que la Sentència recorreguda ha de ser confirmada.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, i la jurisprudència d'aplicació,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar els recursos de Suplicació interposats per Mohamed T. i M'Hamed O..

2.- Confirmar la Sentència dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en data 23 de juliol de 1.996 en la present Causa, en tots els seus extrems.

3.- Condemnar als recurrents Mohamed T. i M'Hamed O. al pagament de les despeses processals causades pels recursos.

4t.- Manem que la Causa sigui retornada al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.